

De vijand komt per schip Amsterdam, de stad van Gijbsbrecht binnen.

Gijbsbrecht krijgt mooie nieuwe toekomst bij Unieke Zaken

Hoe kan een held zijn werk nou doen als niemand zich will laten redden. Voor die vraag ziet Gijbsbrecht van Amstel zich geplaatst in de versie die Unieke Zaken maakte van het beroemde stuk van Vondel. De nonnen uit het Clarissenklooster wenen niet gered te worden, zijn eigen vrouw Badeloch ziet al evenmin heil in verdere strijd. En de acteurs die in deze 'voorstelling' in een voorstelling meespelen hebben al evenmin veel oog voor het heldendom van Gijbsbrecht. Zelfs zijn zinsnede over het 'hemelsche gerecht' valt niet in goede aarde.

Met 'Gijbsbrecht van Amstel' levert Unieke Zaken een van de beste voorstellingen af die de Gijbsbrecht, door Unieke Zaken; teksten: Tom Sijtsma; regie: Martin Hofstra. Gezien: 12/10, De Vest, Alkmaar. Nog te zien: 26/11, Den Helder; 13/12, Heemskerk; 15/2, IJmuiden. www.uniekezaken.nl

groep de laatste jaren maakte. Grappig, ironisch, vindingrijk, creatief en vreselijk leuk om naar te kijken. Een must voor wie houdt van klein maar evenzeer groot theater. Een rondreizend gezelschap doet de stad aan om de 'Gijbsbrecht' te spelen. Al voor de voorstelling echt begint, terwijl het publiek nog binnenduptelt, is al zonneklaar hoe de verhoudingen in het gezelschap liggen. Als de een zijn zwaard alvast ergens

neerlegt, komt de ander het even later geïrriteerd werd weghalen, Gijbsbrecht zelf gluurde aan alle kanten zenuwachtig onder het doek door de zaal in, de muzikant komt nervus steeds alles nog even checken. Maar dan gaat het doek op en kondigt de leider van het reizend toneelgezelschap (Peter Bolten) de komst van de acteurs aan en legt uit waar het om draait: Een slimme zet, want menige zesjarige van nu zal de 'Gijbsbrecht' van Vondel niet helder op het nevels hebben staan. En dan betreft Gijbsbrecht zelf (puur genieten van gastacteur Herman Bolten) het podium en wordt het publiek ondergedompeld in een mix

van toneel, muziek, mime, schaduwtheater en nog meer. Met buitengewoon simpele middelen weten de acteurs het stuk tot leven te brengen: de aanvankelijke broederschap en later vijandschap tussen Willem van Egmont en Gijbsbrecht wordt verbeeld in een verrukkelijk stukje mimespel, een woest gevecht ontrolt zich heel overtuigend als schaduwspel achter een laken, de spion Vosmaer verbergt zich achter het ene masker na het ander. Door te kiezen voor de constructie van een rondreizend theatergezelschap behoudt de voorstelling precies de lichtheid die hem voor kinderen verteerbaar maakt. Want hoe drama-